

Novéna ke slavnosti seslání Ducha svatého

Úvod :

O Duchu svatém se mluví stále znovu. Přesto mnohdy vzniká dojem, že i pro ty, kdo o něm mnoho mluví, zůstává neznámým Bohem. Tato novéna vycházející z knihy Dar rozlišování duchů od Hanse Buoba, je příležitostí k malému rozjímání o Božím Duchu a jeho působení uvnitř Trojjediného Boha i o jeho působení v tomto světě.

1. den DUCH SVATÝ JAKO SVĚTLO

Jestliže ve svém nitru pociťujeme temnotu – temnotu osamělosti, utrpení, bolesti, strachu i všechny možné útrapy, kterými je člověk sužován, a prosíme-li o Ducha svatého – můžeme náhle uprostřed temnoty zažehnout světlo. Temnoty při tom třeba neustoupí, osamělost nezmizí, ale můžeme zažít paradox křesťanství – společenství s Bohem uprostřed utrpení. Je to hluboké společenství, radost z Boha, zkušenost božského světla v temnotě. Není hlubší zkušenost než je zkušenost s Bohem, zkušenost v Duchu. Ta nás v jádru proměňuje a s námi proměňuje i naše okolí. Tak působí Duch svatý jako světlo!

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Tys Utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán,
zdroj živý, plamen, lásky dech,
tys posvěcení myslí všech. Amen*

2. den DUCH SVATÝ JAKO TEPLA

Mnoho lidí má v sobě chlad, led, strnulost, syndrom strachu, který možná prožili jako děti nebo už v mateřském lůně. Proto se modlíme „zchladlým srdcím oheň dej“. Když pak do tohoto ledového chladu člověka vstoupí Duch svatý, je náhle teplo, ledy tají, strach mizí.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Zchladlým srdcím oheň dej,
z lhostejnosti pomáhej,
odved' ze scestí a chraň.
Ved' nás k ctnostem, nauč nás
dobrem naplňovat čas
svými dary pomoz všem. Amen.*

3. den DUCH SVATÝ JAKO SÍLA

Sílu zažíváme při všem našem konání. Musíme si to však novým způsobem uvědomit. Nelze totiž zkušenost s Duchem svatým prostě jen tak samozřejmě přijmout. Často totiž bereme všechny své životní možnosti velice samozřejmě. Děláme, jakoby to byly naše vlastní síly, naše vlastní dovednosti a divíme se ostatním, kteří nemají tuto sílu, kteří v sobě nenosí Ducha nebo ho neznají. Ducha totiž poznáváme podle jeho účinků: světla, síly, tepla.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Rač světlo v mysli rozžehnout,
vlij do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti
zhoj silou svojí milosti. Amen.*

4. den TEN, KTERÝ SE V NÁS MODLÍ

V Písmu svatém se zjevuje podstata Otce i podstata Syna – méně už podstata Ducha svatého. Je tedy méně často obsahem zjevení a také méně často adresátem modlitby. Bez Ducha svatého se však nemůžeme modlit ani k Otci ani k Synu a bez něho neexistuje zjevení. On nás uvádí do plnosti pravdy. To je plod jeho působení. Duch svatý ustupuje vůči druhým dvěma Božským osobám do pozadí, neboť jeho úkolem je uvádět do tajemství Otce a Syna, umožňovat zjevení. Modlit se v nás. „Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá“ (Řím 8,26). A to je smysl jeho působení.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Ty sedmi darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dáváš ústům výmluvnost. Amen.*

5. den DUCH VE SVÉM POSLÁNÍ SLUŽBY

Naše spása se děje skrze Ducha svatého. Ježíš se vrátil k Otci a všechno, co ve světě Bůh působí, se děje skrze Ducha svatého. Duch dovrší všechno, co Kristus začal. Jeho poslání služby uvnitř procesu spásy neomezuje jeho božství.

V eucharistii se před proměněním chleba a vína svolává Duch svatý, aby se staly tělem a krví Ježíše Krista. Duch svatý zpřítomňuje Krista. Po proměňování se pak ještě jednou prosí o Ducha svatého pro shromážděnou obec, aby se stala jedním tělem a jednou duší v Kristu, našem Pánu. To všechno je dílem Ducha – skutečná, totální služba.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Přijď Tvůrce Duchu svatý k nám
a navštiv myslí našich chrám.
Sestup z nebeské výsosti,
duše nám naplň milostí. Amen.*

6. den DUCH JAKO VÝRAZ BOŽÍ LÁSKY

Duch svatý je také výrazem nezištné Boží lásky – a to výrazem zosobněným, personifikovaným. Zpřítomňuje Syna a okamžitě ustupuje zpět za Syna. Syn je uprostřed nás, ale skrze Ducha svatého. Duch svatý zpřítomňuje Otce a hned ustupuje zpátky za něho. Otec je přítomný mocí Ducha. Otec a Syn jsou v nás přítomni skrze Ducha svatého, přebývají v nás milostí. „Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.“ (srov. 1 Kor. 2,10).

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat
a v tebe, Duchu svatý zas
důvěřovati v každý čas. Amen.*

7. den RUACH , PNEUMA

Ducha svatého poznáváme především podle jeho účinku. Proto také Nový zákon méně mluví o tom, kdo je to Duch, ale více mluví o tom, co Duch svatý v našem životě působí. Hebrejské označení ruach, řecky pneuma znamená dech, vánek, vítr, někdy je také nazýván „ oheň“. Jsou to symboly pro živly, které nic nenechávají tak, jak to zasáhly. Kde vane boží Duch, nastává proměna. Oheň a bouře nezanechávají nic tak, jak to bylo, ale všechno proměňují.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Dál nepřítel zapuzuj
a duši pokoj uděluj,
ať vždy se pod tvým vedením,
vyhneme vlivům škodlivým. Amen.*

8. den DUCH JAKO ŽIVOTNÍ SPOJENÍ S BOHEM

Duch svatý je životním spojením s Bohem. Spojuje člověka s jeho Tvůrcem. Je proniknutím „ vyššího“ světa do „ nižšího“ – do našeho světa. Bez Ducha svatého není člověk plným křesťanem. Proto Ježíš v Lukášově evangeliu srovnává prosbu o Ducha svatého s prosbou o chléb: „ Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše vás Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí“ (srov. Lk.5–8). V biblickém smyslu chléb znamená to, co je v životě nejnужnější. V tomto podobenství nám naléhavá Ježíšova prosba o Ducha svatého ukazuje, že právě on je tím nejnужnějším, oč máme prosit.

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo temnotám,
v jasu lásky nech nás žít.*

*Přijď se svými dary zas
otče chudých mezi nás,
přijď nám srdce potěšit. Amen.*

9. den DUCH SVATÝ ZPŮSOBUJE NOVÉ STVOŘENÍ

Ježíšovo dechnutí na učedníky poukazuje na nastávající nové stvoření, které se má uskutečnit příchodem Ducha k učedníkům. Duch jim tak má dát bezprostřední spojení s Božím světem. Ve své řeči na rozloučenou Ježíš říká, že Duch svatý přinese také osobní přebývání Otce a Syna. Nebeský Otec neodmítne Ducha svatého nikomu, kdo po něm upřímně touží. Tu se však naskytá otázka: toužím i já upřímně po Duchu svatém? A ve svých srdcích si musíme hluboce uvědomit, že Bůh se nikdy nevnučuje. I jeho Ducha, jeho božských sil, se musíme vroucně dovolávat!

Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi!

*Těšiteli, buď náš host
žij nám v srdci pro radost,
pro klid, kterým oplýváš.*

*Daruj šťastný plamen svůj,
věrným srdcím, pamatuj
na nás, k nimž ses naklonil. Amen.*